

عنوان مقاله:

افزایش تعلق مکانی بستری برای افزایش مشارکت و تعاملات اجتماعی در فضاهای باز شهری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و زیرساخت های شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سید محمد روحانی طباطبائی - کارشناسی ارشد، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران.

سید مصطفی مختاباد امرئی - استاد تمام، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران

خلاصه مقاله:

روانشناسی محیط و نیز جامعه شناسی محیط دو حوزه از دانش هستند همگام با ابداع روش ها و نیز ارتقای دانش در حوزه های علوم انسانی قوام یافتند و تا به امروز تقریباً حوزه هایی مستقل شناخته می شوند. در این حوزه ها با رویکردهای مختلف نظریاتی مطرح می شود که تکمیل کننده و گاه متضاد با نظرات پیشین است. در این مقاله سعی شده تا ارتباطیاز ادبیات این دو حوزه در زمینه معنای مکان و تعلق مکانی جهت افزایش مشارکت جمعی و برنامه ریزی مطرح گردد. در هر حوزه مطالعات و نظریاتی ارائه شده، اما ارتباط بین آنها به صورت موضوعاتی وابسته به محیط یا مکان انجام نشده است. به طور معمول مطالعات در حوزه های فردی مانند تعلق مکانی و نیز معنای محیط به صورت فردی و یا تجربه و احساس فردی انجام شده است و مطالعات در حوزه های جمعی نیز در روش های و صورت های اجتماعی مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. در این مقاله با محوریت افزایش مشارکت اجتماعی و تعلق مکانی سعی شده تا اولاً بر چندبعدی بودن این موضوع توجه شود و نیز چارچوبی برای برنامه ریزی اجتماعی محیط های مشترک جمعی مانند همسایگی ها و یا محلات ارائه شود.

کلمات کلیدی:

تعلق مکانی، احساس اجتماعی، مشارکت، اجتماع، سرمایه اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/447750>

